

folia quamvis tenera, Animalia multa respuunt, ut Virgilius hoc carmine indicat :

Nec Tilia leves, nec torno rasile Buxum. Et Ovid. *Nec Tilia molles, nec Fagus & innuba Quercus.* Habet & magna copia Taxum, arborem venenatam. Hæc materiem conficiendis arcibus præstantissimam suppeditat. Ejus succo venenum conficitur, quo se exanimasse Cattivulcum Eburonum Regem memoriæ prodit Cæsar. Est & aliud Arboris genus, quod alibi forte non reperitur. (Incolæ numero plurali *Abeelen* nuncupant) quæ species Populi Albæ videtur. Magna ejus in Brabantia copia succrescit, ejusque ad res varias usus, præ primis Bruxellæ. Soli præterea bonitatem in alendis armentis extollere Belgis licet. Boves, Equi, Oves, Pecora Armenta que nusquam terrarum felicius nascuntur, aut aluntur. Equi imprimis grandes, robusti, bellissimi apti. Boves opimi, præsertim in Hollandia & Frisia, quibus unus bos pondere sæpissime mille ducentas libras excedit. Ludovicus Guicciardinus homo Italus, cui nostra Belgica ob accuratissimam verissimamque descriptionem plurimum debet, refert Comiti Hoochstrateni Mechliniæ bovem dono datum, cujus pondus fuerit bis mille quingentarum viginti octo librarum: quem is propterea depingendum, in Palatio suo curavit. Laxos capacesque uberum vaccarum sinus, lactisque copiam quid ego commemorem? Constat namque ab quibus Hollandiæ partibus eas æstivis diebus, quatuor & quadraginta lactis heminas in mulctralia refundere. Multa hic ne prolixior sim, prætereo. Ad venationes exstimulant, cum alia, tum Damæ, Cervi, Caprea, Capreoli, Apri, Melës sive Tassi, Lepores, Cuniculi, quibus abundat. Ad aucupia autem invitant cum aves aliæ, tum Accipitres, Vultures, Perdices, Phasiani, Turtures, Coturnices, Turdi, Ciconiæ, Anates, Anseres & Scolopaces, quas *Rusticulas* Plinius, *Rusticas Perdices* Martialis vocat, vulgus *Sneppas*. Nemesianus eas ita describit:

— Præda est facilis & amœna Scolopax
Corpore non Paphis avibus majore videbis.
Illa sub aggeribus primis, qua proluit humor,
Pascitur, exiguos sectans obsonia vermes:

At non illa oculis quibus est obtusior, et si
Sint nimium grandes, sed acutis naribus instat
Impreso in terram rostri mucrone, sequaces
Vermiculos trahit, atque gula dat præmia vili.

Non desunt etiam Gallinæ Africanæ & communes magna copia. Sed de his satis, ad alia pergamus. Quomodo Belgicæ Provinciæ conjunctæ sint, inque unum corpus coaluerint, quomodo item ad Carolum v & Philippum ejus Philippum devolutæ sint, operæpretium est cognoscere. Ludovicus Malanus Comes & Dominus Flandriæ, Niverniæ, Rastellæ, Salinarum, Antverpiæ & Mechliniæ, post Matris vero obitum Comes Burgundiæ & Artesiæ, uxorem duxit Margaretam, Filiam Ioannis Ducis Brabantia, quo conjugio ipse Dux Brabantia, Limburgi & Lotaringiæ factus est. Ex hac unicam Filiam genuit Margaretam, Ditionam patrum haredem: quæ anno cccccxix Gandavi nupsit Philippo Valesio Duci Burgundiæ, cui ob virtutem singularem cognomen fuit *Audacis*. Vixit is annos Lxx. Obiit Halle juxta Bruxellam anno Christi cccccv. Liberos reliquit Ioannem, Antonium, Philippum Valesios: Catharinam, Mariam, & Margaretam. Hi omnes conjugio res patrias auxerunt. Catharina Lupoldo Duci Austriæ nupsit: Maria Amedeo, Duci Sabaudia: Margareta Comiti Hollandiæ & Hannoniæ. Antonius Valesius a patre constitutus Dux Brabantia, Lotaringiæ & Lim-

Animalium va-
rietas.

Imperium majo-
rum.